

חַת־ת לַיּוֹם שְׁשִׁי פְּרָטִית צו עֵרֵב שַׁבַּת קוֹדֵשׁ י"ט אָדָר שְׁנֵי ה'תשפ"ד

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תִּמְיֵד עֵינֶי ה' אֶלְקֶיךָ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / שְׁשִׁי עִם רִשׁוֹנֵי

בְּחֲמֵשׁ הַיּוֹם אָנוּ לוֹמְדִים עַל עוֹד קָרְבָן שֶׁהַקָּרֵב בְּמַהֲלֹךְ שִׁבְעַת יְמֵי הַהֶכְנֶה. אֵיל לְקָרְבָן מְלוֹאִים מִיַּחַד.
מֹשֶׁה הִקְרִיב אֶת הַקָּרְבָן הַזֶּה וְהִזָּה מֵהַדָּם שָׁלוּ עַל תְּנוּךְ הָאָזָן הַיְמָנִית, עַל הַבֶּהֶן הַיְמָנִי בְיַד וּבְרָגַל.
יַחַד עִם מֹשֶׁה הִנִּיפוּ הַכֹּהֲנִים חֻלְקִים מֵהַקָּרְבָן וּמִצוֹת וְשָׂרְפוּ אוֹתָם עַל גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ.
מֹשֶׁה קָבַל אֵף הוּא חֶלֶק מֵהַקָּרְבָן לְאֲכִילָה.

תְּהֵלִים / יוֹם י"ט לַחֲדָשׁ פְּרָקִים צ-צ"ו

בְּתֵהִלִּים שֶׁל הַיּוֹם יִשְׁנוּ הַפָּרָק שֶׁהַלּוּיִם הָיוּ שָׂרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת- שִׁיר שֶׁל יוֹם שְׁאוֹתוֹ
אוֹמְרִים לַיּוֹם הַשַּׁבָּת.

אֶחָד הַפְּסוּקִים בְּפָרָק זֶה מְדַבֵּר עַל כּוֹד שְׁכַלְמֵם מוֹדִים לַה' בְּשַׁבָּת. חֲסִידוֹת מְסַבְּרָה שֶׁהַמְּלִים "טוֹב
לְהוֹדוֹת לַה'" – הַטוֹב שֶׁל ה' גּוֹרֵם לְאֲנָשִׁים לְשַׁבַּח אֶת ה'. כְּמוֹכֵן ה' תִּמְיֵד טוֹב, אֲבָל בְּשַׁבָּת נִתֵּן לְהַרְגִישׁ
זֹאת וְלִכֵּן זֶה הַסֵּבָה שֶׁבְּמִיַּחַד בְּיוֹם הַשַּׁבָּת הַטוֹב שֶׁל ה' גּוֹרֵם לָנוּ לְרַצוֹת לְשִׁיר לְהוֹדוֹת וּלְשַׁבַּח לוֹ.
שַׁבָּת הִיא בְּסוּף הַשָּׁבוּעַ, אֲבָל הִיא גַם נוֹתֶנֶת כַּח לְשָׁבוּעַ שְׂאֲחֵרָיו. הַהַרְגָּשָׁה הַזֹּאת שֶׁל קָרְבָה לַה' בְּשַׁבָּת
מְאִירָה גַם בְּמִשְׁךְ הַשָּׁבוּעַ הַבָּא.

תְּנִיָּא / לְקוּיֵי אֲמָרִים פְּרָק ל"ז (י"ט אָדָר ב' שָׁנָה מְעוֹבֵרָת)

זוֹכְרִים שְׂאֲמָרְנוּ שֶׁהַנְּשָׁמוֹת צָרִיכוֹת לְעֵבֵד יַחַד כְּדֵי לְהַפִּיךְ אֶת הָעוֹלָם מְקוֹם בּוֹ אֶפְשָׁר לְרַאוֹת אֶת ה'.
זוֹ בְּדִיוֹק הַסֵּבָה בְּשִׁבְלֵהָ נִשְׁלַחַה הַנְּשָׁמָה לְעוֹלָם הַזֶּה. הַנְּשָׁמָה לֹא צָרִיכָה שׁוּם דְּבָר עַל מְנַת לְשַׁפֵּר

אותה, טוב יותר לנשמה להיות בשמים!

הסבה היחידה מדוע הנשמה נולדת לתוך גוף כאן בעולם היא כדי שתוכל להפוך את העולם לדירה בתחתונים = מקום שבו "נח" לה' לשכן בו.

היום יום / י"ט אדר ב'

אחד מגדולי תלמידי האדמו"ר הזקן היה ר' משה מייזעלס. ר' משה ספר פעם משהו שהאדמו"ר הזקן למד.

הא' של חסידות – הדבר הראשון שעלינו לדעת, (כמו שאנו צריכים לדעת קודם את האות א' לפני שאנו מתחילים לקרא), הוא להשתמש בכוחות המיוחדים שה' נתן לנו כדי לעשות את עבודת ה' שלנו. אחד הכוחות שה' נתן לנו הוא "מח שליט על הלב" – אנו יכולים לעשות מה שאנו יודעים שהוא הדבר הנכון, אפילו אם אנו מרגישים משהו אחר.

ספר המצוות / הקדמה

רק עכשיו התחלנו את הרמב"ם שוב מההתחלה. היום בספר המצוות לומדים את הכללים בהם השתמש הרמב"ם להחליט אלו מצוות נמנות בתרי"ג המצוות (לחכמים שונים יש רשימות שונות). בספר המצוות היום נלמד ששה כללים אידך להחליט אם צווי נחשב כמצוה:

4. מונים רק מצוות ספציפיות ולא צווי כללי כמו "עשו כל מה שה' מצוה אתכם".
5. לעתים ישנה סבה מדוע התורה מצוה אותנו לקיים מצוה, אפילו אם זה נראה כאלו זו מצוה בפני עצמה, אין מונים את הסבה.
6. אם מצוה נאמרה פעמים, פעם אחת בלשון עשה ופעם אחת בלשון לא תעשה (לדגמה – לנוח בשבת, לא לעבד בשבת) שתיהן נמנות כשתי מצוות שונות.
7. הדרכים השונות בהן יש לקיים מצוה אינן נחשבות כמצוה נפרדת (למשל הדרכים השונות להקריב קרבן חטאת).
8. לא כל פעם שהתורה משתמשת בלשון "לא" הכוונה שזו מצוה לא תעשה, לפעמים התורה פשוט נותנת אזהרה.
9. אפילו מצוה שנאמרה פעמים רבות בתורה, עדין נחשבת למצוה אחת.

רמב"ם / מצוות לא תעשה

ברמב"ם היום מונים את המצוות. היום אומרים את רשימת 365 מצוות לא תעשה – מצוות המדברות על דברים שה' הורה לנו שלא לעשות.

הרמב"ם מלמד שצריכים לקיים את מצוות דרבנן, המצוות שהחכמים החלו כמו חנכה ופורים. יש לקיים גם את צווי החכמים המלמדים כיצד לקיים את המצוות כראוי. כשהרמב"ם מסביר זאת, הוא גם מלמד מדוע קוראים את המגלה. קוראים את המגלה כדי לזכור כיצד ה' הציל אותנו וענה לתפלותינו, כדי שנשבח ונהלל את ה' ונדאג שהילדים שלנו ידעו איזו זכות נפלה בחלקנו להיות יהודים וה' דואג ומתמסר אלינו כל כך.

ר' מֹשֶׁה מֵיִזְלִישׁ הָיָה חֲסִיד שֶׁל הָאֲדָמוֹ"ר הַזֵּקֵן. הוּא הָיָה חָכֵם וְיָדַע שְׁפוֹת רַבּוֹת. בְּאוֹתוֹ זְמַן, מִנְהִיג צִרְפַּת הַמְצַבֵּי נְפוּלָאוֹן רָצָה לְכַבּוֹשׁ אֶת רוֹסֵיָה. הוּא הִבְטִיחַ שְׂיִהַפֵּךְ אֶת רוֹסֵיָה לְמָקוֹם טוֹב יוֹתֵר לְכָל הָאֲנָשִׁים שְׁחִי שֵׁם.

הָאֲדָמוֹ"ר הַזֵּקֵן יָדַע שֶׁנְפוּלָאוֹן אֶכּוּ יִיטִיב אֶת הַמְצַב בְּגִשְׁמִיּוֹת, אָבֵל יִהְיֶה גְרוּעַ יוֹתֵר בְּרוּחָנִיּוֹת. לְכֵן שָׁלַח הָאֲדָמוֹ"ר הַזֵּקֵן אֶת הַחֲסִיד ר' מֹשֶׁה מֵיִזְלִישׁ, לְרַגֵּל עֲבוּר רוֹסֵיָה כְּדֵי לְעֲזוֹר לָהֶם לְנִצָּח בַּמְלַחְמָה. ר' מֹשֶׁה קִיַּים אֶת בְּקִשְׁתּוֹ הָאֲדָמוֹ"ר הַזֵּקֵן. הוּא שָׁהָה בַּמְחִנָּה הַצִּרְפַּתִּי וְהֵם שָׁכְרוּ אוֹתוֹ כְּדֵי לְתַרְגֵּם לָהֶם מִשְׁפָּה לְשִׁפָּה. כִּף הוּא לְמַד עַל כִּף תְּכִנִּיּוֹת הַצָּבָא. בְּהַמְשָׁךְ ר' מֹשֶׁה גִּילָה אוֹתוֹן לְקַצִּינֵי הַצָּבָא הַרוֹסִי.

פְּעַם, הִתְאַסְפוּ מְפַקְדִים רַבִּים מִהַצָּבָא הַצִּרְפַּתִּי לְאַסְפָּה חֲשׂוּבָה. הֵם הִסְתַּכְּלוּ בַּמְפּוֹת וְנִסּוּ לְנַחֵשׁ מַה תְּהִיָה הַדֶּרֶךְ הַטּוֹבָה בְּיוֹתֵר לְכַבּוֹשׁ אֶת וִילְנָא, אוֹתָהּ תְּכַנְנּוּ לְכַבּוֹשׁ בְּקָרוֹב.

לְפָתַע, הִתְפָּרַץ נְפוּלָאוֹן מְבַעַד לְדָלַת. הוּא נִרְאָה מְאֹד כּוֹעֵס. "הֵאֵם כָּבֵר תְּכַנְנֶנְתֶּם אֶת הַקָּרֵב? הֵאֵם אֲמַרְתֶּם לְחִילִים מַה לַעֲשׂוֹת?" . לְפָנָי שֶׁהַמְפַקְדִים יָכְלוּ לַעֲנוֹת, רָאָה נְפוּלָאוֹן אֶת ר' מֹשֶׁה, שֶׁעָמַד בְּצַד וְחָכָה לְעֲזוֹר לְתַרְגֵּם אֶת מַה שֶׁהַמְפַקְדִים יִצְטָרְכוּ. "מִי הָאָדָם הַזֶּה הַזֶּה?" שָׁאָג נְפוּלָאוֹן בְּקוֹל רוֹעֵם. הוּא הִתְקָרַב לְר' מֹשֶׁה וְצַעַק עָלָיו: "אַתָּה מְרַגֵּל לְמַעַן רוֹסֵיָה". נְפוּלָאוֹן הִנִּיחַ אֶת יָדוֹ עַל לְבוֹ שֶׁל ר' מֹשֶׁה. הוּא יָדַע שֶׁכְּאֲשֶׁר אָדָם מְפַחֵד, הַלֵּב שֶׁלּוֹ דוֹפֵק בְּקָצֵב מְהִיר יוֹתֵר. אִם הִיָה מְרַגֵּשׁ שֶׁהַדוֹפֵק שֶׁל ר' מֹשֶׁה מְהִיר מְאֹד, הוּא יִידַע כִּף שֶׁר' מֹשֶׁה בְּאֵמַת מְרַגֵּל.

אָבֵל ר' מֹשֶׁה זָכַר אֶת "הָא' שֶׁל הַחֲסִידוֹת – מַחֲשֵׁיט עַל הַלֵּב". הַמּוֹחַ שֶׁלּוֹ אָמַר לְלֵב לֹא לְפַעֵם מְהֵרָה בְּקוֹל שֶׁלּוֹ וְרוּגוּעַ הוּא עֲנָה לְנְפוּלָאוֹן: "הַמְפַקְדִים וְהַקַּצִּינִים שָׁכְרוּ אוֹתִי לְתַרְגֵּם לָהֶם הֵיּוֹת וְאֲנִי יוֹדַע הַרְבֵּה שְׁפוֹת שֶׁהֵם זְקוּקִים לָהֶם". נְפוּלָאוֹן נִעֲנַע בְּרָאשׁוֹ וְעֲזַב אֶת הַחֶדֶר. ר' מֹשֶׁה מֵיִזְלִישׁ הִמְשִׁיךְ לְרַגֵּל עֲבוּר הַצָּבָא הַרוֹסִי וּבִסוּפוֹ שֶׁל דְּבַר הֵם נִצְחוּ בַּמְלַחְמָה.